

Arrest

nr. 198 188 van 18 januari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-C. VANHALST
Merlostraat 6 B/49
1180 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 september 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies)

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Aan de verzoekende partij, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, wordt op 8 september 2017, met kennisgeving diezelfde dag, een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de Heer die verklaart te heten<1>:

naam: N. (...)

voornaam: P. (...)

geboortedatum: (...).1961
geboorteplaats: Yema
nationaliteit: Angota

ALIAS: O.I.I. (...), °(...).1694
M.M. (...), °(...).1964
K.A. (...), °(...).1964
K.A. (...), °(...).1959

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen {hierna 'de wet'} en volgende feiten:

Artikel 7, alinéa 1, van de wet;

O 1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum. .

O 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan bendevoering- aanstoker of hoofde, diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, deelname aan bendevoering, valsheid in geschriften- poging tot misdaad, heling, feiten waarvoor hij op 10.06.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan valse naamdracht, valsheid in geschriften, heling, deelname aan bendevoering, feiten waarvoor hij op 27.05.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar met uitstel 3 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, inbreuk op de wapenwet, feiten waarvoor hij op 08.08.20013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel 3 jaar uitgezonderd 4 maanden.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden,

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

O artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene heeft geen officiële verblijfsadres in België.

O artikel 74/14 §3,3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan bendevoering- aanstoker of hoofde, diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, deelname aan bendevoering, valsheid in geschriften- poging tot misdaad, helling, feiten waarvoor hij op 10.06.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan valse naamdracht, valsheid in geschriften, heling, deelname aan bendevoering, feiten waarvoor hij op 27.05.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar met uitstel 3 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, inbreuk op de wapenwet, feiten waarvoor hij op 08.08.20013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel 3 jaar uitgezonderd 4 maanden.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

O artikel 74/14 §3,4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 23.07.2012, . Deze vorige beslissing(en) tot verwijdering werd(en) niet uitgevoerd,

Betrokkene verklaart in zijn hoorplicht van 13.01.2016 kinderen in Nederland te hebben, Het feit dat betrokkene een kinderen in Nederland heeft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM, Uit de bepalingen van het tweede lid van het art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is."

Eveneens op 8 september 2017, met kennisgeving diezelfde dag, wordt aan de verzoekende partij een inreisverbod uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Aan de Heer die verklaart te heten<1>:

naam: N. (...)

voornaam: P. (...)

geboortedatum: (...).1961

geboorteplaats: Yema

nationaliteit: Angota

ALIAS: O.I.I. (...), °(...).1694

M.M. (...), °(...).1964

K.A. (...), °(...).1964

K.A. (...), °(...).1959

wordt een inreisverbod voor 15 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 08/09/2017 gaat gepaard met dit inreisverbod (2)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van bel hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1,4° alinéa van de Wet 15/12/1980:

** Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 15 jaar» omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.*

Betrokkene heeft geen officiële verblijfsadres in België.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan bendevoorming- aanstoker of hoofde, diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, deelname aan bendevoorming, valsheid in geschriften- poging tot misdaad, helling, feiten waarvoor hij op 10.06.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan valse naamdracht, valsheid In geschriften, helling, deelname aan bendevoorming, feiten waarvoor hij op 27.05.2013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Dendermonde tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar waarvan 1 jaar met uitstel 3 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, inbreuk op de wapenwet, feiten waarvoor hij op 08.08.20013 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden met uitstel 3 jaar uitgezonderd 4 maanden.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart in zijn hoorplicht van 13.01.2016 kinderen in Nederland te hebben. Het feit dat betrokkene kinderen in Nederland heeft, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van

artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM, Uit de bepalingen van het tweede lid van het art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 15 jaar proportioneel.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift en haar synthesesamenvatting vraagt de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen en de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de middelen gericht tegen elk van beide bestreden beslissingen, voert de verzoekende partij telkens onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Zij verwijt de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissingen geen rekening te hebben gehouden met alle elementen van haar dossier, meer specifiek met haar gezondheidstoestand. Zij meent dat de bestreden beslissingen ingaan tegen de waarborgen voorzien in artikel 3 van het EVRM.

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een eerste middel m.b.t. de bijlage 13, haalt verzoeker een schending aan van de artikelen 3 en 8 EVRM, van de zorgvuldigheidsplicht, het vertrouwensbeginsel en de motiveringsplicht.

In het tweede middel, gericht tegen de bijlage 13sexies, steunt verzoeker zich “op dezelfde motieven als deze vervat in de rubrieken vernietiging en schorsing hiervoor.

Hij betoogt dat er geen rekening gehouden werd met alle gegevens gekend in het administratief dossier. Hij stelt geen strafbare feiten meer te zullen plegen, of handelingen te stellen tegen de openbare orde. Hij vervolgt 2 kinderen te hebben met wie hij regelmatig contact heeft en die zelfs regelmatig naar België komen om hem te bezoeken. Een terugkeer naar zijn land van herkomst zou zowel aan hem als aan zijn familie schade berokkenen. Hij vervolgt een wankelende gezondheid te hebben en een tijdelijke ontbering van medische zorgen kwalijke gevolgen zal kunnen teweegbrengen. Een inreisverbod van 15 jaar zou een onmenselijk lange periode zijn.

Gezien hun samenhang zullen beide middelen gezamenlijk behandeld worden.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat waar verzoeker verwijst naar zijn medische toestand en een schending van artikel 3 EVRM aanvoert, het Bestuur enkel gehouden is een onderzoek conform artikel 3 EVRM door te voeren bij een gedwongen verwijdering van het grondgebied hetgeen in casu niet het geval is.

Een schending van artikel 3 EVRM wordt niet aangetoond.

(...)”

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het administratief dossier, dat een verslag van gehoor bevat, blijkt dat de verzoekende partij op 13 januari 2016 werd gehoord. De verwerende partij betwist dit niet en verwijst in beide bestreden beslissingen naar dit gehoor. Uit dit gehoorverslag blijkt dat de verzoekende partij, gevraagd of zij lijdt aan een aandoening die haar belet terug te keren naar haar land van herkomst, stelde dat zij een hartinfarct heeft gehad, dat zij last heeft van hoge cholesterol en dat zij ook astmalijder is. Zij stelt van plan te zijn een aanvraag om machtiging tot verblijf te zullen indienen op grond van deze aandoeningen. Gevraagd naar eventuele redenen waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, wees zij nogmaals op haar gezondheidstoestand.

Ondanks het feit dat de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissingen in een gehoor aangaf dat haar gezondheidstoestand haar in de weg staat om terug te keren naar haar land van herkomst, houdt de verwerende partij er bij het nemen van genoemde beslissingen geen rekening mee. Zij verwijst wel naar genoemd gehoorverslag, maar beperkt zich slechts tot het bespreken van het aangevoerde argument van de verzoekende partij dat zij kinderen heeft in Europa en om die reden niet kan terugkeren naar haar land van herkomst. Uit niets blijkt dat de verwerende partij de gezondheidstoestand, waarvan zij geacht wordt op de hoogte te zijn, in overweging heeft genomen bij het nemen van de bestreden beslissingen.

Aldus dringt de vaststelling zich op dat op dit relevant punt bij het nemen van de bestreden beslissingen de verwerende partij niet de vereiste zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd.

Waar de verwerende partij in haar nota opmerkt dat zij enkel gehouden is een onderzoek conform artikel 3 van het EVRM door te voeren bij een gedwongen verwijdering – quod non in casu – kan zij niet worden gevolgd, nu de verplichting een onderzoek te voeren naar een mogelijke schending van genoemde bepaling reeds ontstaat bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259).

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 3 van het EVRM wordt aannemelijk gemaakt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van de middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 september 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en tot afgifte van een inreisverbod worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU